

Days of Hesed

"אלה היו ימי חסד," שמעתי פעם אומרים בימי בדידות וצער ברחוב של חרף. גם לימי חסד צריכים לפחות שנים, נותן החסד והמקבל אותו. כשהם נפרדים גם החסד לא נשאר או נשפך לרחוב כמו משבר צנור.	"Those were days of <i>hesed</i> ," I heard them say once on a winter street during days of loneliness and pain. Even for days of <i>hesed</i> we need at least two, one to give <i>hesed</i> and one to receive it. When they are separated the <i>hesed</i> does not abide or it is spilled into the street as if from a broken pipe.
דתות לא עושות חסד, הן רק מזכירות זמן ריק, בפעמון, בקריאת מואזין, בצופר ובשופר ובנקישות בדלת בימי סליכות: את האלהים אינן יכולות להזכיר ולא את חסדו.	Religions do not do <i>hesed</i> , they only remind empty time, with a bell, with a mezzuin's call, with a siren or a shofar, with knocks on the door during days of penitence: God they are unable to remind or his <i>hesed</i> .
מיום שבטלו הקרבנות נשאר כל אחד עם עצמו להקריב.	Since the day that sacrifices ended Each person is left himself To sacrifice.

Yehuda Amichai
Translated by Rabbi Steven Sager

Sícha, Hebrew for "conversation," is an organization promoting the vital ongoing dialogue
between classical Jewish texts and lived experience.

sichaconversation.org